

FORENINGEN AF DANSKE SKATTEANKENÆVN

Den 7. Maj 2013
Side 1/2
Tlf. 72 51 72 04

Ryttervej 49
5700 Svendborg
www.fds.dk

Folketinget,
Christiansborg
1240 København K

Til skatteudvalgets medlemmer

Foreningen af Danske Skatteankenævne ønsker med denne henvendelse at knytte nogle kommentarer til de punkter i det fremsatte lovforslag om ændringer i klagestrukturen på skatteområdet, som er blevet ændret i forhold til det oprindelige udkast.

Indledningsvis er det vigtigt at fastslå, at disse ændringer IKKE har været i høring eller drøftet med interesseparterne.

Flere af ændringerne forekommer ulogiske og uhensigtsmæssige, og deres konsekvenser synes ikke vurderet. Samlet set udgør de i bedste fald et uklart beslutningsgrundlag for politikerne, som bør oplyses yderligere, før endelig beslutning om ændring af klagestrukturen træffes.

Mulighed for frit valg mellem nævn og Landsskatteretten

Forslaget lægger op til, at klagerne – for så vidt gælder klager, der visiteres til skatte- og vurderingsankenævne – i stedet kan vælge at få deres klage behandlet i Landsskatteretten.

Foreningen finder denne ordning uhensigtsmæssig. Ved valgfrihed vil enkle og helt ukomplicerede sager i visse tilfælde blive behandlet i LSR, hvilket efter foreningens opfattelse, giver et unødvendigt ressourceforbrug. Når gebyret for klagebehandlingen tilmed er det samme, vil mange være fristet til at fravælge ankenævne.

Men herved fravælges utilsigtet også muligheden for fremmøde for beslutningstagerne, da LSR også fremover formodes at ville træffe langt den overvejende del af sine afgørelser ved skriftlig votering.

Mulighed for at undlade at udarbejde sagsfremstilling

Det fremgår af forslaget, at sekretariatet kan undlade at udarbejde sagsfremstilling, hvis de indstiller, at en klage imødekommes fuldt ud.

Uden en sagsfremstilling eller andet, der kan give nævnet en begrundet overbevisning, vil nævnet ikke være i stand til at træffe en reel afgørelse, men alene være henvist til sekretariatets vurdering.

Sagsfremstillingen sendes i høring forinden den forelægges for nævnet

Efter det fremsatte lovforslag skal sekretariatet udarbejde sagsfremstilling og forslag til afgørelse, og sende dette i høring, inden sagen forelægges for den egentlige afgørelsesmyndighed (nævn eller LSR). Dette er klart uhensigtsmæssigt og uholdbart.

Hvis klageren i dag ikke har bemærkninger til en sagsfremstilling i høring, kan klageren være sikker på, at afgørelsen bliver som i udkastet. Hvad sker der fremover, hvis nævnet ikke er enig i sekretariatets indstilling? En stor del af nævnenes sager handler mere om bevisskøn og værdiskøn end om jura, og hvis disse sager i realiteten færdigforhandles i sekretariatet uden nævnsmedlemmer, vil lægmændene blive overflødiggjort.

Foreningen er videre af den opfattelse, at dette vil svække klagerens retssikkerhed, og at nævn/LSR alene vil blive opfattet som dem, der ”godkender” embedsmændenes afgørelse. Denne risiko opstår, når sekretariatet bliver en særskilt myndighed – modsat i dag, hvor LSR og dets sekretariat er én myndighed.

Sekretariatets mulighed for at indkalde SKAT til møde

Det fremgår, at sekretariatet har mulighed for at indkalde SKAT til et møde, hvor også borgeren deltagere. Foreningen hilser denne ekstra mulighed for oplysning af sagen velkommen. Vi undrer os dog over, at muligheden for at indkalde SKAT sammen med klageren er begrænset til sekretariatet, da det er nævnet/LSR, der træffer den endelige afgørelse. Det burde også være muligt at indkalde SKAT samtidig med, at borgeren møder for nævnet/LSR, da det er i dette forum, at den endelige afgørelse træffes.

Dissens i ankenævnene

Det fremgår, at nævnenes afgørelser fremover skal indeholde oplysninger om eventuel dissens (i forhold til forskellige holdninger til afgørelsen samt antallet af stemmer for hver holdning).

Oplysninger om dissens kan sætte det enkelte medlem under pres fra lokalsamfundet, og der kan være risiko for, at medlemmerne vil føle sig pressede til en bestemt afgørelse og dermed miste en del af deres uafhængighed.

Tilsyn med den 3. myndighed, Skatteankeforvaltningen

Som foreslået af Retssikkerhedschefen i dennes høringssvar, p. 3, bør der etableres en form for tilsyn med Skatteankeforvaltningen som visitationsmyndighed, af de i høringssvaret angivne grunde. Foreningens eget, konkrete bud herpå er indeholdt i foreningens høringssvar, hvortil henvises.

Ikrafttrædelsesbestemmelser

Det fremgår, at loven træder i kraft pr. 1. januar 2014, og at alle ikke afsluttede sager skal visiteres på denne dato. De nuværende nævnsmedlemmers funktionsperiode slutter den 30. juni 2014.

Foreningen foreslår en overgangsordning, hvorefter der først sker visitering af uafsluttede sager pr. 30. juni 2014. Herved kan de nuværende nævn fortsætte perioden ud med den nugældende forretningsorden og sagsbehandlingsregler. Nævnene vil i perioden primært behandle klager, der er modtaget forud for 1. januar 2014.

Forslaget vil samtidig betyde, at Skatteankeforvaltningen vil få mulighed for at etablere sig primo året – uden samtidig at skulle visitere alle ikke afsluttede sager.

Økonomi

En meget væsentlig del af klagerne må formodes at ville søge mod LSR, især på vurderingsområdet, fordi der i LSR – i modsætning til, hvad der gælder i nævnene – er omkostningsdækning. Både udgifter til opnormering af retsmedlemsantal i LSR og til øget omkostningsdækning ses imidlertid ikke belyst i hverken udkast eller lovforslag.

Ensartet sagsforberedelse

Flere af de foreslåede ændringer synes at hvile på et ønske om ensartet sagsforberedelse. (Dog har man fastholdt, at votering i LSR kan forblive skriftlig, modsat i nævnene). Men der er ingen saglige grunde til en sådan ensartethed. I stedet burde man have fastholdt det i udkastet anvendte princip om anvendelse af den for det enkelte område mest hensigtsmæssige sagsforberedelse.

Konklusion

I det danske velfærdssystem med højt skattetryk og udviklede regler bør en ny klagestruktur være baseret på en langtidsholdbar, retssikkerhedsmæssig betryggende og økonomisk ansvarlig løsning. Der bør derfor nedsættes et udvalg, som kan forestå et sådant udredningsarbejde, således at politikerne får et oplyst grundlag at træffe deres beslutning på. Foreningen har hermed tilsluttet sig samme ønske i høringsvarene fra Advokatrådet og Landsskatteretten.

Beslutningen kan vise sig at blive alt fra en bevarelse af det nuværende system til en afskaffelse af alle ankenævn. Beslutningen herom er politisk, men bør ske efter, at alle parter er blevet hørt.

FDS mener, at spørgsmålet er enkelt: Vil man det decentrale, borgernære lægmandssystem? I så fald gælder det om at kvalitetssikre dette. Det handler om udvikling, ikke afvikling.

Med venlig hilsen

Richard Petersen
Formand